

РЕШЕНИЕ

№ 3863

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2281** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК] срещу решение № 21982/ 23.01.2020 г., постановено по НАХД №16136/2019 г. по описа на СРС, 99-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-819/ 16.09.2019 г., издадено от заместник-председател на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на касатора на основание чл.23, ал.2, т.2, предложение първо от Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти (ЗПМПЗФИ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв. за извършено нарушение на чл.16, §2 от Регламент (ЕС) № 596/ 2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г.. В жалбата касаторът твърди, че решението на районния съд е неправилно, противоречи на материалния закон, постановено е при съществено нарушение на процесуалните правила и е необосновано. Искането до съда е за отмяна за решението на СРС.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, се представлява от юрк.Ч.-Д., която поддържа жалбата и моли решението на СРС да бъде отменено. Представени са писмени бележки.

Ответникът - КФН, чрез юрк. Г., оспорва жалбата и иска да бъде оставено в сила решението на СРС. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура /СГП/ чрез Прокурор К. изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови оспореното решение СРС е приел за установено от фактическа страна: [фирма] е дружество – инвестиционен посредник, вписано във водения от КФН публичен регистър на инвестиционните посредници по чл.30, ал.1, т.2 от Закона за комисията за финансов надзор (ЗКФН) и получило лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник. Съгласно лиценза дружеството има право да предоставя инвестиционните услуги и дейности по чл.6, ал.2, т. 1 - 7 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПИИ), като е натоварено професионално с организирането и извършването на сделки с финансови инструменти и в тази връзка попада в обхвата на задължените лица по чл.16, § 2 от Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно пазарната злоупотреба. Съгласно посочената разпоредба, всяко лице, натоварено професионално с организирането или извършването на сделки с финансови инструменти, установява и поддържа ефективни правила, системи и процедури за откриване и съобщаване на подозрителни нареждания или сделки. Ако това лице има основателно подозрение, че дадено нареждане или сделка с финансов инструмент, независимо дали са направени или изпълнени на място на търговия или извън него, биха могли да представляват злоупотреба с вътрешна информация, манипулиране на пазара или опит за злоупотреба с вътрешна информация или манипулиране на пазара, то уведомява незабавно компетентния орган, посочен в § 3 от Регламент (ЕС) № 596/2014.

На 29.03.2018 г. [фирма] представило в КФН документи, от които се установило, че лицето С. П. Д. от свое име и за своя сметка подал две лимитирани нареждания за продажба на акции от капитала на Б. Холдинг АД, ISIN BG1100007076 със следните параметри: нареждане № ПП-КИ8146762 за продажба на 744 акции при лимитирана цена 5,00 лева, подадено в 16:20 часа; нареждане № ПП-КИ6497640 за продажба на 4 000 акции при лимитирана цена 5,00 лева, подадено в 16:23 часа. Същевременно, на същата дата по същото време С. Д. подал от името и за сметка на [фирма], две нареждания за покупка на акции от същата емисия със следните параметри: нареждане № КП-КИ1125945 за покупка на 14 акции при лимитирана цена 5,00 лева, подадено в 16:21 часа; нареждане № КП-КИ0181725 за покупка на 4 730 акции при лимитирана цена 5,00 лева, подадено в 16:23 часа. Всяко едно от посочените четири нареждания било изпълнено от [фирма], чрез въвеждането му в системата за търговия X. на [фирма] в минутата, в която е прието. Дружеството-жалбоподател е посочило, че четирите нареждания били подадени от С. Д. на място в офиса на инвестиционния посредник, като отбелязването в самите нареждания „дистанционен способ“ представлявало техническа грешка. Това се потвърждавало от факта, че във всяко едно нареждане бил наличен подпис на клиента,

както и от обясненията на самия С. Д..

С подаването на нареждане № ПП-КИ8146762 за продажба на 744 акции в 16:20 часа, което било въведено в Х. в 16:20:17 часа и на нареждане КП-КИ1125945 за покупка на 14 акции, въведено в Х. в 16:21:10 часа, които били първите по позицията за разглежданата борсова сесия, в съответствие с чл.50, ал.2 от Част IV Правила за търговия от Правилника било иницирано прекъсване за нестабилност. Съгласно чл.50, ал.3 от Част IV Правила за търговия от Правилника с прекъсването за нестабилност се променя формата на търговия от непрекъсната в аукцион, при който първо има фаза с продължителност 2 минути, през която могат само да се въвеждат нареждания, но не се сключват сделки, последваща фаза на определяне на цената, през която се сключват сделките ако има взаимно изпълними нареждания. Тъй като двете нареждания от С. Д. имали взаимно изпълним обем от 14 акции, но потенциалната цена на сделката от 5,00 лева попадала извън предварително определения динамичен диапазон спрямо цена „затваря“ на 28.03.2018 г., която била 6,70 лева, било предизвикано прекъсване за нестабилност. При приключване на прекъсването за нестабилност в 16:23:35 часа била сключена една сделка с обем 14 акции и текущата пазарна цена била понижена до 5,00 лева. Впоследствие, в минутата, в която била постигната цена от 5,00 лева, С. Д. подал нареждане № ПП-КИ6497640 за продажба на 4 000 акции и нареждане № КП-КИ0181725 за покупка на 4 730 акции, които били въведени в Х. в 16:23:47 часа, като в същата секунда били сключени две сделки, с които са изпълнени изцяло тези две нареждания и неизпълнения обем от 730 акции по нареждане № ПП-КИ8146762. Вследствие на четирите нареждания от С. Д. били сключени три сделки, с които поръчките (нарежданията) били изпълнени взаимно в пълния си обем при посочената лимитирана цена, а именно: № 20180329000000444, сключена на 29.03.2018 г. в 16:23 часа с обем 14 акции при единична цена 5,00 лева с продавач С. Д. и купувач [фирма]; № 20180329000000447, сключена на 29.03.2018 г. в 16:23 часа с обем 730 акции при единична цена 5,00 лева с продавач С. Д. и купувач [фирма] и № 20180329000000448, сключена на 29.03.2018 г. в 16:23 часа с обем 4 000 акции при единична цена 5,00 лева с продавач С. Д. и купувач [фирма]. Посочените сделки са били единствените, сключени на регулиран пазар на 29.03.2018 г. с акции от капитала на [фирма]. Видно от начина на подаване на поръчките (нарежданията), с предварителното сключване на сделката с относително малък обем от 14 акции спрямо общото количество от 4 744 акции, които С. Д. е желаел да продаде на [фирма], цената е била понижена до желаното ниво от 5,00 лева и само няколко секунди след това в една и съща секунда били въведени в Х. двете насрещни нареждания с основния обем акции и били прехвърлени останалия брой акции, като реално другите инвеститори останали в невъзможност да се включат при търговията на 4 000 акции (84 % от изтъргувания обем за деня), тъй като двете насрещни нареждания са били въведени в една и съща секунда, а цената предварително е била установена на необходимото равнище, за да се избегне прекъсване за нестабилност при тяхното прехвърляне.

При извършена справка по партидата на [фирма] в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел към Агенцията по вписвания, от 23.09.2008 г. управител и едноличен собственик на капитала на дружеството е С. Д..

При така установените факти е издаден АУАН № Р-06-280 от 08.04.2019 г., връчен на същата датата на представител на дружеството. При идентично описание на

извършеното нарушение и цитиране на санкционната норма е издадено оспореното НП.

Софийският районен съд от правна страна не е открил процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП досежно компетентност, форма и съдържание. По същество е приел, че [фирма] е нарушило разпоредбите на чл.16, §2 от Регламент (ЕС) № 596/ 2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба, за което правомерно, при липса на отегчаващи обстоятелства, е наложена имуществена санкция по чл.23, ал.2, т.2, предложение първо то ЗПМПЗФИ в минималния ѝ размер от 5 000 лв. Обсъдено е и възражението за неприложимост на нормата на чл.28 от ЗАНН, мотиви за което се съдържат и в НП.

В част А от Приложение I на Регламент (ЕС) № 596/2014 е посочен списък от показатели за манипулативно поведение във връзка с неверни или подвеждащи сигнали и с определянето на определена цена. Посоченият списък е за целите на прилагането на член 12, § 1, б. а) от Регламент (ЕС) № 596/2014 и когато компетентните органи проучват сделки или нареждания, те следва да взимат предвид посочените характеристики. Визираните три сделки попадат в хипотезата на буква „в“ от част А на Приложение I на Регламент (ЕС) № 596/2014, тъй като те не водят до промяна на действителния собственик на акциите от капитала на [фирма], които са техен предмет. Също така действията на С. Д. попадат в хипотезата на чл. 12, § 1, б. „а“, т. i в предложение „сключване на сделки и подаване на нареждания, които е вероятно да дадат подвеждащи сигнали по отношение на предлагането и търсенето на финансов инструмент“ от Регламент (ЕС) № 596/2014. Цялата тази информация е била налична в [фирма] при подаването на нарежданията. Четирите нареждания са подадени от С. Д. в рамките на четири минути. Към клиентското досие на [фирма] е налично извлечение от Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел към Агенцията по вписване, от което е видно, че едноличен собственик на капитала е С. Д., като тази информация също така е публично достъпна. Предвид това и съгласно описаните процедури в Правилата, тези нареждания и сделки е трябвало да бъдат идентифицирани като подозрителни и [фирма] да подаде ДПСН до заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ с формата и съдържанието, посочени в чл.7 от Делегиран регламент (ЕС) 2016/957, но такъв доклад до 29.03.2018 г. не е постъпил.

Постановеното от Софийски районен съд решение е правилно, а подадената срещу него касационна жалба е неоснователна.

Обратно на поддържаното от касатора, при постановяване на обжалваното решение не са допуснати нарушения на процесуални правила и съдът е попълнил делото с необходимия доказателствен материал. Решаващият състав е формирал изводите си, след като задълбочено и подробно е обсъдил значимите за разрешаването на спора обстоятелства, както и наведените от страните доводи и възражения. На базата на събраните в производството по делото доказателства, съдът е установил релевантните за спора факти и обстоятелства, въз основа на които е изградил правилни правни изводи. Делото пред въззивната инстанция е било приключено и решението е било постановено от законен състав и в границите на вменената му компетентност.

Неоснователни са доводите в касационната жалба за допуснати процесуални нарушения при започването и провеждането на административнонаказателното производство, като законосъобразно е ангажирана обективната /безвиновна/ отговорност на юридическото лице. АУАН и НП съдържат всички изискуеми

реквизити, съгласно чл.42 ЗАНН, чл.57, ал.1 ЗАНН. Погрешно изписаната година в акта /стр.4/ „2019 г.“ вместо „2018 г.“ не може да създаде съмнение относно действителната такава, доколкото в съдържанието на акта коректната година е изписана многократно, още повече, че изрично в НП административнонаказващият орган е констатирал тази нередовност и е приложил саниращата норма на чл.53, ал.2 ЗАНН. Предвид това не може да се приеме, че е допуснато в административнонаказателното производство процесуално нарушение, което да е от категорията на съществените, тъй като по никакъв начин не е ограничено правото на защита на субекта да разбере точните параметри на обвинението. При съставяне на АУАН са спазени давностните срокове, визирани в чл.34 ЗАНН. Несъстоятелно е възражението на касатора, свързано с друго административнонаказателно производство. Касационната инстанция напълно споделя изложените от СРС мотиви и не намира за нужно да ги преповтаря, като препраща към тях, на основание чл. 221, ал. 2, предл. последно от АПК.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, X-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от № 21982/ 23.01.2020 г. по НАХД № 16136/ 2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 99-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.